
OMIESZKIWAĆ SIĘ (1) *vb impf*

3 sg *praes* omieszkiwå się.

Sł stp, Cn, Linde brak.

W funkcji strony biernej: Być opóźnianym, odwlekanym: A nie mniej to JKM frasuje, iż się sprawiedliwość pospolita omieszkiwa prze to, iż sądy nie dochodzą, ktore na sejmy zawisły. Diar 24.

Formacje współrdzenne cf MIESZKAĆ.

MŚ